

❖ **Midlandi Zarándoklat augusztus 12-én.** Indulás reggel 8-kor, 11-kor szentmise a Magyar Emlékhelyen, 2:30-kor keresztút, 4-kor indulás haza, visszaérkezés este 6-kor. A buszút költsége \$35/fő. Kérjük időben jelentkezzenek! (iroda).

♥ **Köszönet virágmegváltásra adományozóknak**
♠ **Molnár László** emlékére: Tóth János és Rozália.

A Szentatya júliusi imaszándéka

Azokért a testvéreinkért, akik eltávolodtak a hittől, hogy a mi imádságunk és evangéliumi tanúságtételünk által is felfedezhessék az irgalmas Úr közelségét, és a keresztény élet szépségét.

Jézus utolsó jeruzsálemi útja alkalmából felment az Olajfák hegyére, ott leült, tanítványai pedig odamentek hozzá és kérték: „Mondd meg nekünk, mi lesz jele eljövetelednek és a világ végének.” Jézus ezt válaszolta nekik: „Akkor majd gyötrelmeknek vetnek alá benneteket és megölnék titeket. Gyűlöletesek lesztek minden nemzet előtt az én nevemért. Sokan megbotránkoznak majd, elárulják és gyűlölni fogják egymást. Mivel megsokasodik a gonoszság, sokak szeretete kihűl majd. De aki kitart mindvégig, az üdvözülni fog. Az országnak örömhírét pedig hirdetni fogják az egész világon, tanúságot tesznek róla minden nép előtt – és akkor eljön majd a vég.” (Mt 24,3-14)

Olvasva az újságokat és tapasztalva a mai világ folyását, számos keresztény emberben felvetődik a kérdés: eljött-e napjainkban a történelemnek az a korszaka, amelyben Jézus e szavai megvalósulnak?

E kérdésre nem válaszolhatunk biztos „igen”-nel, mert Jézus világosan megmondta: „Azt a napot és az órát senki sem ismeri, sem az angyalok az égben, sem a Fiú, csak az Atya” (Mk 13,32). Jézus figyelmeztetése mégis arra indít minket, hogy ennek az időnek az eljövételével számoljunk, és éberek legyünk, ahogy Jézus ajánlja: „Legyetek éberek, mert nem ismeritek sem a napot, sem az órát!” (Mt 25,12)

Ezért, amikor látjuk, hogy napjainkban több vértanút ölnek meg hitükért, mint az ókori római birodalomban, és amikor azt tapasztaljuk, hogy hagyományosan keresztény országokban sok ember eltávolodik a hittől, és „kihűl bennük a szeretet”, nem sopánkodnunk kell, hanem fel kel szítanunk saját hitünk és szeretetünk lángját, és ezzel kell fényt hoznunk a világ sötétségébe.

Az emberek, főképpen a fiatalok hitének támogatására minden hitvédelmi érvelésnél is ezerszer hatásosabb a Szentlélektől vezetett keresztények hitben és szeretetben töltött életének példája. Ezt nap mint nap tapasztaljuk. Gondoljunk csak a napjainkban szentté avatott hívők példájára. Így a kalkuttai Szent Teréz anya élete lángoló fáklya lett a mai világ sötétségében. Nem véletlen, hogy szentté avatásakor zsúfolásig megtelt a római Szent Péter tér. Nekem megadatott az a kiváltság, hogy még életében találkozhattam és

beszélgettem Teréz anyával. E találkozás emléke ma is lelkesít, és eszembe juttatja a jó Teréz anya sokszor ismételt buzdítását: „Csináljunk valami szépet az életünkben!”

Teréz anya mellett, egy napjainkban boldoggá avatott másik szent is csodálatos példát ad nekünk. Őt Kibe Péternek hívják, és 187 japáni vértanúval együtt avatták boldoggá.

Péter a 17. században élt. Keresztény szülőknek gyermeke volt, és arra készült, hogy a Japánban működő jezsuita misszionáriusoknak legyen a munkatársa. Hirtelen azonban kitört Japánban a keresztényüldözés, és Pétert, a jezsuitákkal együtt száműzték hazájából. A kínai Makaóba érkezve, az ott működő jezsuitákat kérte, hogy vegyék fel a rendbe, hogy pappá szentelten visszaszökhesse Japánba, és élete veszélyeztetésével segítse az ott élő üldözött keresztényeket.

A makaói jezsuiták elutasították kérését, mire ő tovább ment az indiai Goába, hogy az ottani rendfőnöktől kérelmezze felvételét. Itt is elutasították kérését, mire Péter, egy arab karavánhoz csatlakozva elutazott Rómába, hogy a jezsuiták általános rendfőnökétől kérje felvételét.

Itt végre teljesítették kérését. Pappá szentelve visszatért Japánba, éveken keresztül titokban szolgált az üldözött keresztények között, míg végül rátalált a rendőrség. Borzalmas kínzásnak vetették alá, hogy hittagadást csikarjanak ki belőle, de, a hivatalos japán bírósági jegyzőkönyv szerint, megöletéséig hűségesen kitartott hitvallásában. A bírósági aktákban az olvasható, hogy „korobazu”, ami japánul azt jelenti: „nem bukott el”, vagyis nem tagadta meg hitét.

Persze, mi nem vagyunk olyan szentek, mint Teréz anya és olyan bátrak, mint Kibe Péter, de ha Isten kegyelméből vidáman, hűségesen, töretlen reménnyel éljük mindennapi keresztény életünket, ezzel olyan fényességet gyújtunk a világban, melyet e világ összes sötétsége nem tud kioltani.

Enhez persze sok isteni kegyelemre van szükség, és azért imádkozzunk különösen e hónapban, hogy e kegyelem nekünk, és sokaknak megadassék (jezsuita.hu/new/2017-juliusi-imaszandek/).

KÖNYÖRGÉSEK július 9.

1. Imádkozzunk egyházközségünk **betegeiért**, különösen Kopácsi Györgyért, és Rosemary Rozinka Tallonért
2. Imádkozzunk nemrég **elhunyt** szeretteinkért, különösen Bimbó Attiláért, Kaltenecker Józsefért, Pálincás Pálért, Szép Istvánért, Kölley Kláraért, és Molnár Lászlóért.